

IV. Järn.

Mõned wanad sõnad ja tarad.

Suure-Jaani kth. xoxj. 1889.

1. Kudas küla mulla, nõnda ma küla.
2. Ega jira puu taeva ei raawa, eum kuu.
3. Wõnn wirnaga, raun warnaga.
4. Tektud hii jõides, waleis lapu
leitatb. (jast mchib.)
5. Kui ratas ei wõre siis raawa!
6. Äts ei anna äheneda.
7. Kade raob, fitas pigines, ell ei
elata isennestki, möigtit ei
elatab maailmas.
8. Arg diat inge, julge jätat julge.
9. Kus raibe, lial raugad (raawad).
10. Kana panes ratta wäimä.
11. Uas waras, aga üheses taze aasj.
12. Sitae karmes pidi, eldel pidi ilmaga aulu.
13. Kes aare kuis, see aare jast.
14. Kuit ilu õpetab (pide, kes mchib ei õpi).
15. Kana aule pias an ühesesat fugu roktusaj
kacci kalle pial ühesesat fugu löh.

Järel sõna.

Kes le mure ja jõeade üles kirjuta-
mises alus ma lida sama leed
käs püidnud, mis eum. pe an,
ma alus ias nü just üles kirjuted
kallunud, iforamus sama laula
ja jutte, andes rahwas räägib.
it Tuhel lugeb, nagu, ei ja ei
wahelminis jira wraast, nüjane
just ka, no. - Si ei paa fime algne
kumagi rääja räägitud, alen
püidnud ka nü kirjutada.
Siflong, ei ei paa fime räägitud,
lilled püid ias, id, aus fime ei
wäre jämedam kumula, kei
fanas fime. jine.

Kirjutaja